

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 016593 16 Uvp
Banja Luka, 13.12.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi N. J. iz P., kojeg zastupaju punomoćnici M. D. i D. Z., advokati iz zajedničke advokatske kancelarije u P. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 31.3.2015. godine, tuženog Ministarstva ... , u predmetu utvrđivanja statusa ratnog vojnog invalida, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016593 15 U od 05.2.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj 13.12.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova upavnog spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u stavu 1. izreke odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog donijetog u izvršenju presude nižestepenog suda broj 11 0 U 014085 14 od 30.1.2015. godine, kojim je rješavajući u postupku po žalbi i u postupku revizije rješenja Odjeljenja za boračko invalidsku zaštitu opštine P. broj ... od 31.8.2009. godine, odbijena žalba tužioca na navedeno rješenje, a u postupku revizije na to rješenje je data saglasnost. Tim prvostepenim rješenjem ukinuto je rješenje prvostepenog organa broj ... od 13.10.2005. godine, a tužiocu je i dalje priznat status ratnog vojnog invalida (RVI), V kategorije sa 70% vojnog invaliditeta i pravo na ličnu invalidninu u procentu od 36% od osnova i ortopedski dodatak trećeg stepena u mjesečnom iznosu od 14% od osnova, počev od 01.5.2008. godine do dana donošenja rješenja, a zatim status RVI VI kategorije sa 60% vojnog invaliditeta i pravo na ličnu invalidninu u visini od 24% od osnova sa ortopedskim dodatkom trećeg stepena u mjesečnom iznosu od 14% od osnova, počev od 01.9.2009. godine, pa nadalje.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je drugostepena ljekarska komisija dala pravilan i potpuno obrazložen nalaz i mišljenje u pogledu stepena oštećenja organizma tužioca po osnovu dvije povrede koje za sud nisu sporne u pogledu ocjenskih tačaka, a niti procenta utvrđenog vojnog invaliditeta tako da je isti utvrđen pravilnom primjenom člana 4. stav 1. Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta („Službeni glasnik RS“ broj 22/93, u daljem tekstu: Pravilnik), jer da je kod tužioca oštećenje organizma utvrđeno po jednoj ocjenskoj tački u iznosu od 50% procenata a po drugoj od 20% procenata, pa uz

činjenicu da se procenti ne sabiraju već se kao osnov uzima oštećenje koje povlači najveći procenat, taj procenat se povećava za 10% zbog čega nije bilo moguće utvrditi veći procenat od 60%.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da nisu dati valjano obrazloženi razlozi zbog čega je kod njega vojni invaliditet utvrđen od 60%, odnosno zašto je vojni invaliditet po ocjenskim tačkama uvećan za 10%, a ne za 20%. Smatra da je nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije od 05.2.2016. godine dat suprotno članu 5. stav 2. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta „Službeni glasnik RS“ broj 100/12), jer nisu otklonjene manjkavosti ranijih nalaza i mišljenja a ni jedna komisija ne uzima u obzir bolest kičmenog stuba i teško oboljenje srca. Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači ili ukine, te da mu se naknade troškovi sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke u iznosu od 1.125,00 KM.

U odgovoru na zahtjev tuženi je istakao da tužilac u zahtjevu navodi da mu je prije 23 godine bio priznat status RVI V kategorije a sada da mu se priznaje status RVI IV kategorije, a pri tom zanemaruje činjenicu da mu je nalazom i mišljenjem ljekarske komisije broj 480/09 od 25.8.2009. godine utvrđen status RVI VI kategorije na koji način je ispravljen ranije dat nalaz i mišljenje broj 4204/95 od 12.12.1995. godine. Dodaje da nisu prihvatljivi navodi u zahtjevu da se zdravstveno stanje tužioca pogoršava protekom godina, odnosno procesom starenja, jer Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 134/11, 9/12 i 43/12 u daljem tekstu: Zakona o pravima boraca), propisuje da se može podnijeti zahtjev za ocjenu vojnog invaliditeta ako je došlo do pogoršanja stanja samo u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Osporeni akt je zasnovan na nalazu i mišljenju drugostepene ljekarske komisije broj 153/15 od 09.3.2015. godine prema kojem je ta komisija ostala u potpunosti kod nalaza i mišljenja broj 208/14 od 17.3.2014. godine kada je urađen pregled tužioca od stane ortopeda i utvrđen stepen ograničenja pokretljivosti koljena u obimu koji odgovara ocjenskoj tački T-104a). Pošto se radi o ograničenju lakšeg stepena oštećenje je cijenjeno odnosno vojni invaliditet je utvrđen u iznosu od 20%. Tom prilikom je data i ocjena po T-98 u maksimalnom iznosu od 50%, takođe na osnovu objektivnog pregleda od strane ortopeda.

U pobijanoj presudi sud je dao valjano obrazložene razloge koji opravdavaju odbijanje tužbe, jer je na okolnost oštećenja organizma tužioca i utvrđenog stepena vojnog invaliditeta dato jasno obrazloženje ljekarske komisije u pogledu posljedica povređivanja, a koje su utvrđene od strane ljekara ortopeda. Pri tom tužilac ne dokazuje drugim medicinskim nalazima da ima veći stepen oštećenja od onog koje je utvrdila nadležna ljekarska komisija a njegovo pozivanje na oštećenje kičmenog stuba i oštećenje srca je neosnovano jer nije bilo, predmet ocjene vojnog invaliditeta, tako da je osnovano pozivanje tuženog na odredbe Zakona o pravima boraca, koje regulišu pitanje podnošenja zahtjeva radi utvrđivanja novog procenta vojnog invaliditeta po osnovu pogoršanog zdravstvenog stanja ali samo u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta. Neosnovan je i prigovor tužioca koji se odnosi na

nepravilnu primjenu odredbe stava 1. člana 4. Pravilnika, kojom je propisano da ako je vojni invaliditet nastao kao posljedica više rana, povreda, ozljeda ili bolesti procenti za pojedina oštećenja organizma se ne sabiraju nego se kao osnov uzima oštećenje koje povlači najveći procenat, pa se taj procenat povećava za 10% do 30%. Ovo u konkretnom slučaju znači da nije bilo moguće povećati vojni invaliditet više od 10% jer bi to značilo sabiranje procenata i u konačnom veću kategoriju invaliditeta.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi povrede iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija na osnovu člana 40. stav 1. ZUS jer nisu ostvareni razlozi iz član 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Odluka iz stava 2. izreke presude se zasniva na odredbama člana 49. i 49. a) ZUS, s obzirom da je tužilac izgubio ovaj upravni spor slijedom čega nema pravo na naknadu troškova sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić